

Nr 1157

Av herrar Nyberg och Enskog, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 92, med förslag till vissa ändringar i regeringsformen och riksdagsordningen.

(Lika lydande med motion nr 897 i Första kammaren)

I proposition nr 92 föreslås bl. a. att postmedlens karaktär av beviljning slopas. Det finns all anledning att biträda ett sådant förslag. Att postmedlen fortfarande inte i statsrättsligt hänseende behandlas på samma sätt som övriga avgifter, vilka tas ut av de statliga affärsverken, torde i stor utsträckning ha enbart historiska orsaker. Postmedlen har under senare år inte använts i skattepolitiskt syfte.

Ovanstående fråga hänger samman med frågan om Kungl. Maj:ts rätt att delegera beslutanderätten över postavgifterna till postverket. Visserligen har riksdagen möjlighet att varje år ta ställning till affärsverkens taxepolitik i samband med att den behandlar den i statsverkspropositionen intagna redovisningen av de överskott som affärsverken beräknas inleverera till statskassan, men det kan ifrågasättas om riksdagens berättigade krav på inflytande över taxepolitiken tillgodoses vid ett fullständigt delegerande. Detta skulle innebära en utökning av postverkets befogenheter. För närvarande har — enligt tidsbegränsat bemyndigande av riksdagen — Kungl. Maj:t endast rätt att delegera beslutanderätten över vissa slag av postavgifter, nämligen avgifterna för lösenförsändelserna, paket- och postgironörelserna samt de utrikes avgifterna.

Beslutar riksdagen enligt propositionens förslag på ifrågavarande punkt betyder detta att man skjuter åt sidan den starka remissopinionen från 1956 liksom statskontorets invändningar till årets förslag från postverket.

Det finns enligt vår mening all anledning att vänta med att besluta om utvidgad rätt för postverket att bestämma pris- och taxefrågor. Resultatet av 1961 års affärsverksutredning bör först avvaktas. Denna utredning behandlar taxefrågorna ur ett för samtliga verk gemensamt perspektiv och beräknar att under 1968 avge betänkande härom. Först därefter kan det bli aktuellt att besluta om mera genomgripande förändringar av den faktiska beslutanderätten över postavgifterna.

Med anledning av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 92 måtte uttala att en utvidgad möjlighet för Kungl. Maj:t att delegera beslutanderätten över postavgifterna till postverket ej bör komma till stånd förrän ställning tagits till resultatet av 1961 års affärsverksutredning.

Stockholm den 23 april 1968

Olaus Nyberg (fp)

C.-G. Enskog (fp)